

Evert Taube "Diktaren Och Tiden"

Visit "[Diktaren Och Tiden](#)" on MotoLyrics.com

NÄrr jag har sett hur Tidens hÄrda hand
FÄrintat mÄsterverk frÄn forna dar
Och krossat slott och torn till grus och sand
Och skÄndat brons som konstens prÄgel har

NÄrr hungrig ocean jag svalla sÄg
Mot fasta landet, sargande dess kust
SÄg landet sjÄlvt borttrÄnga havets vÄg
Och sÄg fÄrlust ge vinst och vinst fÄrlust

Ja nÄrr jag sett att tingen vÄxla sÄ
Sett ting bli ingenting pÄ en minut
Den tanken fÄljer mig vart jag mÄ gÄ
Att Tiden tar min Älskade till slut.
Den tanken liknar sjÄlva dÄdens kval
Den vÄcker fruktan men ger intet val.

Om brons, om sten och jord och ÄndlÄst hav
FÄrintas vid den grÄns som Tiden drar
Var skall dÄ skÄnheten som livet gav
En blommas styrka, finna sitt fÄrsvär?

Ack sommarns honungslena andedrÄkt
Vad orkar den mot kulna dagars mÄngd
Om stenen grusas, klippan sjÄlv blir brÄckt
Och stÄlsmidd port av Tiden sÄndersprÄngd?

Den tanken skrÄmmer! Hur skall du, min skatt
Du, tidens skÄnsta smycke, skyddas hÄrr?
Vem hejdar Tidens anlopp, hindrar att
Han dÄldar SkÄnheten, som jag har kÄrr
Ack, ingen Ä- om det undret ej, min vÄrn,
Att I min sÄng din skÄnhet blommar Ärn

NÄrr tysta tankars domstol har fÄrhÄr
Med minnen ifrÄn flydda ungdomsdr
En ny och dyrbar tid jag dÄ fÄrstÄr
Med sorgset drÄjande vid det som var

SÄ skymms mitt Äga, ovan vid en tÄrr
Och jag begrÄter Ädla vÄrners dÄd
Jag river upp ren lÄkta kÄrlekssÄrr

Och rå¶r I askan av mitt hjÃ¶rtas glÃ¶d.

Jag minns pÃ¶ nytt den ofÃ¶rrÃ¶tt jag glÃ¶mt
Med kval pÃ¶ kval summerar jag till slut
Den bittra rÃ¶kning livet Ã¶t mig gÃ¶mt
Att nu betalas Ã¶ fast betald fÃ¶rut.
Men plÃ¶tsligt minns jag dig, min vÃ¶rn sÃ¶ dyr!
Och allt utjÃ¶mnas Ã¶ sorgen frÃ¶n mig flyr

Som vÃ¶gor rulla in mot stenig strand
VÃ¶r levnads timmar stÃ¶ndigt Ã¶r pÃ¶ sprÃ¶ng
FÃ¶rbi varann, som maskor I ett band
De ila skyndsamt mot sin undergÃ¶ng

Man fÃ¶ds till dagens ljus, men krÃ¶lar ut
Mot mognad Ã¶lders vida himlarund Ã¶
Strax gÃ¶r dess sol I moln, dess glans dÃ¶r ut
Vad Tiden ger, han tar I samma stund

Hur ungdom fort skall skÃ¶vlas, Tiden vet
Var skÃ¶nhets panna fÃ¶ras I hans spÃ¶r
SjÃ¶lv nÃ¶rd av livets stÃ¶rsta hemlighet
Han skÃ¶rdar liv, tills intet Ã¶terstÃ¶r-
Och likvÃ¶l skall min sÃ¶ng I sekler Ã¶n
Trots Tidens grymhet, prisa Skapelsen

Visit [Evert Taube](#) page on [MotoLyrics.com](#), to get more lyrics and videos.